

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele birouri de anuluri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schickel, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Damasch, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
Bucuroși: Agenția Flavaș, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 or. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etragiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 171.

Brașov, Sâmbătă, 3 (15) August

1896.

O broșură anti-dualistă.

Numai de câte-va zile a apă-
rut în Viena o broșură sub titlul:
„Pactul austro-ungar”. Se asigură,
că această broșură a fost compusă
sub inspirațiunea unui personaj
însemnat din Austria; ea se răspân-
desce acuma în mii de exemplare.

Cuprinsul acestei broșuri se poate
caracteriza cu puține cuvinte: Pactul
austro-ungar dela 1867 trebuie
să fie supus unei revisiuni radicale;
căci Austria nu poate lăsa să mai fie
exploată de Ungaria pe terenul
economic și financiar. O revisiune a
pactului însă nu se poate face până
nu-i va premerge reorganizarea Aus-
triei în spirit federalist. Constituția
austriacă tocmai așa nuse mai poate sus-
ține, precum nu se poate susține nici
constituția dualistică a monarhiei.
Aceasta trebuie înlocuită cu o organi-
zațiune federalistă.

Plângerea generală în Austria
este îndreptată astăzi mai ales în
contra proporției, în care se face
plata cheltuielilor comune statelor
dualistice. Încă dela înființarea dua-
lismului Austria s'a plâns, că este
prea mult încărcată, plătind 70%, pe
când Ungaria contribuie numai 30%.
Pe lângă acesta s'a mai adăus și ne-
mulțămirea cauzată Austriacilor prin
aceea, că mutându-se „punctul de
gravitare la Pesta”, preponderanța
politică a Ungariei, seu „prepotența”
ei, cum dice broșura, a ajuns a fi
foarte simțitoare pentru partea aus-
triacă a monarhiei.

Prin dualismul dela 1867 și prin
luptele naționale și de drept public,
ce le-a provocat el, și cari de 30 de
ani divizează și slăbesc puterile po-
litice ale statului, fără de nici un
folos, Austria — dice broșura — a
fost degradată la o *satrapia a Ungariei administrată de Poloni*. Maghiarii
numai până atunci cred, că și vor
pute susține hegemonia în monar-
hia, până când Austria va rămâne
în starea de aji de divisare și slă-

biciune politică, la care a adus-o
constituția din Decembrie 1867.

O reformă a constituției aus-
triace se impune însă cu necesitate
și este reclamată aji de toți poli-
ticii cu minte sănătoasă în Austria.
Chiar și Germanii liberali din Boe-
mia, — dice numita broșură —
cari până astăzi au fost cei mai în-
carnăți centraliști, încep acum să
cârnescă în tabăra federalistă.

„Cu cât mai curând va fi re-
solvată această cestiune, cu atât mai
bine va fi pentru Austria și popo-
rele sale și cu atât vor fi mai pu-
ține greutățile, ce le va face revi-
siunea pactului dela 1867, care va
fi neînălăturabilă. A lăsa, ca dualis-
mul să-și trăească traiul, ar fi o
gravă eroră, pentru-că căderea lui
ar fi împreunată cu o sguduire ne-
calculabilă a puterii monarhiei.
Problema bărbaților de stat aus-
triaci este deci de a pregăti cu
tota graba reforma constituției im-
periale prin reorganizarea de drept
public a Cislaitaniei, din care apoi
va rezulta de sine revisiunea pac-
tului dela 1867.”

Cu ironia vorbesce autorul de
nisuița Maghiarilor de a împiedeca
liberarea popoarelor Austriei de că-
tușile constituției de aji; ei mereu
pretind, că dualismul ar forma baza
poziției de putere a monarhiei în
afară și a alianțelor ei. Aceasta este
deja o „poveste învechită”, dice au-
torul, căci în realitate dualismul nu
este decât „asuprirea Austriei prin
Maghiari și Poloni”, și „preponde-
ranța politică” a Maghiarilor în mo-
narchia. O eventuală sguduire a dua-
lismului va amenința așa-déră nu-
mai această preponderanță, nu însă
„poziția de putere mare” a monar-
chiei. Aceasta se va întâri numai prin-
tr'o organizare federalistică a ace-
steia.

Astfel vorbesce broșura amin-
tită și limbajul ei dovedesce, că
spiritele în Austria sunt nu numai
foarte agitate în cestiunea pactului

cu Ungaria, dér că de astă-dată le
escită un curent cu totul nou, care
numai favorabil nu este actualei or-
ganizațiunii a monarhiei.

În Cislaitania nu se mai înfier-
bântă aji nimeni pentru dualism și
„susținerea acestuia nu corăspunde
nici cu intențiunile Maghiarilor, cari
numai atâta timp vor ține la dua-
lism, până când și în privința eco-
nomică și militară vor sta cu totul
pe picioarele proprii.”

Dacă vederile exprimate în bro-
șura, despre care e vorba, sunt ale
maiorității Austriacilor, — și acesta
se poate admite cu siguranță — atunci
se pregătesce o epocă, care poate
să devină fatală pactului dualist.

Maghiarii mult au „cutezat”
până acuma — vorba lui Szechenyi
al lor — și mult au și dobândit în
urma acesta, dărsunt departe încă
de a-și fi asigurat pe base stator-
nice măcar o părțică din ce au
câștigat. Aji e încă senin cerul,
dér ce au făcut căpitanii corabiei
ca să o asigure contra vremii fur-
tunoșe și vijelișe?

„Partidul poporal” și naționalitățile.

Diarul sârbesc, „Branik” organul
partidei naționale sârbesce din Un-
garia, publică un articol scris de că-
tră un fost deputat dietal, în care
articol se vorbesce despre raportul
dintre „partidul poporal” și naționali-
tăți, în legătură cu mișcările electo-
rale, cari decurg de present. Etă
ce se dice între altele în amintitul
articol al foicei sârbesce:

Este a-se privi ca o mare anomalie
faptul, că naționalitățile din Ungaria, cari
formază majoritatea țerei, acum de 10-15
ani nu mai iau parte în viața constituțio-
nală, și mai ales, că sunt eschise dela par-
ticiparea în parlament. În legătură cu a-
ceasta stă a doua anomalie, că adevărat
partidul guvernamental își câștigă majoritate
chiar din cercurile electorale naționaliste.
Opoziția maghiară atunci s'a infuriat mai
mult asupra guvernului actual, când acesta

a aplicat, în cercurile curat maghiare, chiar
aceea rețetă, pe care a folosit-o odinioară
pentru împiedecarea alegerii deputaților națio-
nalișți.

„Partidul poporal” a atras asupra-și
atențiunea mai ales prin aceea, că pretinde
alegeri libere. Între „partidul poporal” și în-
tre naționalități a devenit natural (?) con-
tactul, deore-ce pe lângă aceea că el pre-
tinde alegeri libere, și-a pus de țintă, ca
și naționalitățile, revizuirea legilor biseri-
cesci politice.

Cu acesta nu dicem, că partidul po-
poral mână apa pe mōra naționalităților.
Naționalitățile și-au formulat programul în
congresul ținut la 10 August 1895 în Bu-
dapesta. Cu toate că acest program nu ta-
nie în integritate, nioi în constituția Un-
gariei, ci mai mult pretinde în interesul
bunei administrații luarea în considerare a
raporturilor de limbă — totuși partidul
poporal nu voiesce să-l accepte, ba nici eșecu-
tarea strictă a legii de naționalitate dela 1868
n'a luat-o în programul său. Faptul acesta
produce dubietate cu privire la împrejura-
rea, decât n'a sosit ore timpul, ca naționalită-
țile să iasă din pasivitate, și la viitoarele
alegeri să se alătore la partidul poporal.
Dér în tot cazul este de însemnătate (?)
pentru naționalități, ca partidul poporal la
proximele alegeri să câștige cât se poate
de multe mandate; și ar fi de însemnătate,
ca naționalitățile să trimită chiar și numai
oști-va deputați în parlamentul maghiar,
cari aci să-și espună gravaminele lor și ca se
nu fiă silite de-a ține congrese.

Deși și în cazul deocă în privința pro-
gramului nu se poate crea o legătură între
partidul poporal și între naționalități, to-
tuși ar fi de dorit, ca partidul poporal și
naționalitățile să încheie un compromis elec-
toral.

Nu este probabil, ca partidul poporal
să câștige majoritate în parlament la ale-
gerile viitoare, dér în decursul timpului e
posibil. Naționalitățile speră, că decât va
ajunge partidul poporal la guvern, le-va
oferi cel puțin acele concesii, pe cari li
le-au oferit la timpul său conservativii, și
că pentru naționalități se vor crea cel pu-
țin acele stări suportabile, cari au domnit
dela 1860 până la pactul din 1867, când

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Paul Bourget.

Etatea Amurului.

Traducere de I. S. Spartali.

(Fina.)

III.

Ca se petrece în noi pe când dor-
mim? Nu cum va o tainică și iresistibilă
muncă a ideilor noastre fermenteză fără sci-
rea noastră pe când simțurile ne sunt în-
chise impresiunilor din lumea din afară?

Ori-cum ar fi, când m'am deșteptat
m'am găsit în dispoziții prea deosebite de
acelea în cari adormisem. Nu deschisesem
ochii de deuce minute și vedui chipul lui
Petre Fauchery. Numai decât ideea că
aveam să abuzez de bună-tatea cu care mă
primise el îmi fu așa de nesuferită înocă
simții o trebuință pasionată ca să mă duc
să-i cer iertare că-l mintisem. Voiam să-i
spun cine eram, cu ce scop mă introduse-
sem la el, și să mă căesc. Era de-ajuns să

nimicesc foile pe cari le scrisesem. Mă
sculai cu gândul acesta. Însă înainte d'a
rupe ce scrisesem, cetii tot încă-odată....
Ș'apoi, — toți omenii de litere au să mă
pricépă, — ș'apoi, mi-se pără că scrisesem
așa de bine încât nu rupsei nimic. Prin-
cap îmi trecu un gând: „Fauchery este
așa de inteligent, așa de generos! Și să
vorbim drept, ce este scris aci care să-l
pôtă ofensa? Nimic. Dacă m'aș duce ér
la dănsul și chiar acum de diminătă? Dacă
i-aș spune totă istoria mea, și că dela
succesul acestei mici anchete atirună pote
tot viitorul meu de diarist? Când va sci el
că ani întregi am trăit în mizerie și mun-
cind neîntrerupt fără să ajung la vre-o pri-
copselă, și că am trebuit să întru în pressă
ca să am o bucișică de pâne, el mă va în-
telege, mă va plânge, îmi va răspunde:
„Publică interviewul...”

Și decât mă va opri d'a-l publica?

Dér nu, nu mă va opri...

Totă diminătă m'am gândit la planul
acesta... O rușine frăscă mi-l făcea veđi
bine foarte greu. El însă putea să împace
tot într'o vreme scrupurile delicatetei mele,

amorul propriu al meu de aspirant croni-
car și interesele mele de pungă. Sciam pe
nenea Pascal foarte generos pentru artico-
lul interview când îi plăcea bucată. Ș'apoi
nu-mi făgăduise el o primă? Scurt vorbind,
eram gata să mă hotărăsc să încerc expe-
riența, când, ieșind din birt unde dejuna-
sem în pripă, și tocmai când mă suiam în
cariola cu care mă dusesem și ieri la castel,
vedui trecând în trapul mare al unui
cal de rassă, o victoria armoriată, și cu
grōză cunosc, seșend pe perine și oufundat
în gânduri triste, pe cine? chiar pe Petre
Fauchery!...

Un cufăraș pus pe oapă lângă vizitiu
dovedea că se duce la gară. Mă uit la
ceas. Trenul pentru Paris pornea peste
două-pre-dece minute. Aveam abia timpul
să-mi pun d'avalma lucrurile în sac, să
plătesc unde durmisem și cu aceeași ca-
riolă, care trebuia să mă ducă la castelul
Proby mă dusei la gară, în goana cailor,
și, când se urni trenul eu seșeam într'un
compartiment gol, în fața marelui scriitor
care 'mi duse:

— „Și dumneata pleci din Nemours?

Esci ca mine, îți trebuie Parisul ca să lu-
crezi bine.”

Vorba, odată deschisă astfel, ar fi
trebuit să mă ducă la mărturisirea pe care
hotărăsem să o fac. Pentru asta ar fi tre-
buit însă ca să nu mă cuprindă în fața to-
varășului meu improviat o rușine falsă
cumplită, și pe de-altă parte ca atitudinea
lui să nu-mi inspire o curiositate egală cu
sfiala mea. Că el părărise așa de grabnic
castelul unde-l lăsasem așa de confortabil
instalat ieri, două-deci de întâmplări puten
să esplice prioina, începând ou o depeșe
primită dela o rudă bolnavă până la cea
mai de rând întâlnire de afaceri. Dér ca
expresiunea fitionomiei lui să se schimbe
de ieri până aji, cum se schimbasese, ca el
să ajungă în aceste două-deci și patru de
ceasuri omul îngrijat, descurajat, sleit cum
părea că este, pe când eu îl lăsasem așa
de ferocit că trăesce, așa de voios pe lângă
copila aceea frumoasă, pe lângă acea dom-
nișoră de Russaie care-l iubea și pe care
părea că o iubea, toate acestea erau o
enigmă pe care trebuia singur să mi-o des-
tăinuiesc înainte d'a ajunge în Paris.

s'au luat în considerare raporturile de limbă.

A sosit în fine timpul, ca fiă-care politician maghiar să nu facă secret din aceea, că a fost greșită calea, pe care s'a pășit față de naționalitățile. Interesul nu numai al Ungariei ci al întregii monarchii pretinde, ca să se înceapă o nouă eră.

De-ocamdată publicăm articolul acesta numai cu comentarul, că el pare a fi direct inspirat de contele Ferd. Zichy, în interesul și sensul partidului popular, în care noi nici-decum nu putem avea încredere.

Vandalismele dela Oradea-mare înaintea tribunalului.

În urma urmelor, după trei ani de trăgănare, afacerea cunoscutelor vandalismele dela Oradea-mare a ajuns înaintea tribunalului.

Cetitorilor noștri le va fi încă în prospetă memoria scandalul ne mai pomenit, ce s'a săvârșit la Oradea-mare în ziua de 9 August 1893. Începutul scandalului l'a făcut faimosul preot renegat Pituk Bela, care într'o broșură infamă a sa acuzase pe episcopul român gr. cat. Mihail Pavel, că acesta „valahisază cu forță” și că urzescă mari „umeltiri daco-romane” printre credincioșii din diecesa sa. Infamele scornituri ale lui Pituk au fost binevenite șovinștilor jidano-maghiari din Oradea-mare pentru a înscena acele vandalismele, ne mai pomenite în felul lor, cari revoltaseră toate inimile omenilor cu bun simț și al căror ecou s'a audat aproape în totă Europa. Între strigăte sâlbatică de „abzug” și „Jos cu trădătorul de patriă”, ei bombardaseră cu pietri ferestrele rezidenței episcopului Pavel, ale seminarului, cum și ale mai multor Români fruntași din Oradea-mare.

În urma acesteia, atât I. P. S. S. Episcopul Pavel, cât și ceilalți Români păgubiți și maltratați făcură arătare la procuratura r. din Oradea mare, cerând pedepsirea turburătorilor și o despăgubire de 15—20,000 fl. pentru pierderile suferite.

Lucru de sine înțeles, că autoritățile ungurești nu s'au prea grăbit cu rezolvarea acestui proces. Abia alaltăieri, în 12 August n., a început pertractarea finală înaintea tribunalului din Oradea-mare, despre a căreia decurgere curiosă și caracteristică lăsam de-ocamdată să urmeze aici o mică dare de seamă după foile ungurești din Budapesta:

Pertractarea s'a început în 12 August la orele 9 dimineața. Sala de pertractare, în care era permisă intrarea numai cu bilet, era plină de lume. Președinte de tri-

bunal: *Millye Gyula*; județi votanți: *Gram Sándor* și *Csathó Zsigmond*. Notar: *Hraball Otto*.

Pe banca acuzatorilor erau următorii voinici: *Bertsey György*, președinte al societății meseriașilor, *Sas Ede* diarist, *Fehér Dezső* diarist, *Rieger József*, *Borsodi Miklós*, *Szük István*, *Papp László*, *Halász Lajos* diarist, *Féder Samu*, *Schneider János*, *Klein József*, *Fráter Gyula*, *Dergits Károly*, *Gencz János*, *Klein Armin*, *Vidovits József senior*, *Bátori Gyula*, *Kutasi Lajos*, *Brittig Jakab*, *Kalinoczky Dezső*, *Pál István*, *Jég Lajos*, *Dévald Dezső*, *Szilágyi Lajos*, *Schlésinger Adolf*, *Vidosich Gyula* diarist, *Ekker József*, *Horváth János*, *Fehérvári Dezső*, *Kóra István*, *Fülöp János*, *Heizer Ferenc*, *Tóth György*, *Benedek János*, *Dobdi Sándor*.

Pe lângă aceștia, au mai fost citați la pertractare 30 acuzatori și 60 martori.

Președintele de tribunal chiar dela început dă un strălucit testimoniu de „obiectivitate” sa, făcând atenție pe cei de față, că „după ce au eșit la ivelă acușatoriile lui Pituk în contra lui Pavel, episcopul numai după o tăcere de câteva zile a dat un răspuns, dăr un răspuns, care n'a satisfăcut opiniunea publică și din cauza acesteia (Va să dăcă din vina episcopului! — Trad.) s'a iscat marea agitațiune și demonstrațiunea.

După această espunere a președintelui, care dela început a dat să se înțelgă, care va fi rezultatul procesului, urmă ascultarea acuzatorilor și păgubiților. Aici erăși găsim multe momente caracteristice. De exemplu:

Lauran Ágost, canonic, director seminarial (și aspirant de episcopie — Trad.) cere despăgubire pentru bombardarea seminarului, dăr pentru săvârșirea faptului nu vré să suspiciuneze pe nimenea, și de aceea nu cere pedepsirea acuzatorilor, deoarece el „nu vré pocăința, ci îndreptarea celor rătași”.

Cicronescu, secretarul episcopului: arată paguba suferită, ce atinge suma de 400 fl., dăr rezervă episcopului hotărîrea dăcă vré să primescă despăgubirea ori nu?

Zigre, avocat: mărturisesc, că înainte de-a se fi întemplat demonstrația, nisce indiviđi necunoscuți au traversat cu trăsura strădele orașului și au fixat casele, cari aveau să fi bombardate

Murșan, preot „valah”, spune, că în ziua următoare diaristul Sas Ede a chemat pe nisce cunoscuți ai săi în școala de băieți gr. cat., unde „a dat espresiune scandalisării sale celei mai mari” asupra distrugerii săvârșite prin bombardare.

Buna, avocat: La întrebarea președintelui, dăcă 'i s'au făcut pagube, răspunde: „Decât paguba materială mai mare imi este folosul moral, căci de când mi-s'a distrus casa, coreligionarii mă impresoră cu cea mai mare dragoste.”

Goldis János, vicar episcopesc (și

acum deputatcu pinteți al Ceicii — Trad.): Casa lui încă au fost bombardată; fiind-oă plebea i-a strigat la ferestră: „Megállj kutya oláh!” (Stăi căne de valah), el a cerut în ziua următoare ajutor dela poliția, dăr poliția n'a trimis pe nimenea să-l apere. Din cauza acesteia a făcut arătare în contra poliției. (Aceștia s'a întemplat pe când încă nu era deputat.) Acum însă nu cere pedepsirea acuzatorilor.

Cu asta s'a terminat comedia dinaintea de prânț. Se dăce, că toți acuzatorii au arătat la pertractare pagubele îndurate mai mici, de cum le-au arătat la investigare.

După améđi au fost asculteți acușatorii principali:

Bertsey, președintele societății meseriașilor, negă, că el ar fi fost inițiatorul demonstrațiilor. — *Sas* recunoșce, că el a fost pretutindenea de față, acosta însă dăce că a făcut-o din datorința sa de diarist. Spune, că poporul l'a ridicat pe umeri și i-a cerut să vorbescă, dăr el n'a vorbit, ci a strigat să-l lase în pace. — *Mandl*, comisar de poliția, confirmă fasionarea cumătrului său Sas. — *Fehér Dezső* redactorul lui „Nagyvárád”, și *Halász Lajos* redactor la „Szabadság” recunoșce, că au fost preșenți la demonstrația ca diaristi, dăr negă că au luat parte la ea.

După acestea pertractarea s'a amănat pe ziua următoare. Sentința, cum se crede, abia astăđi dăcă se va fi putut aduce.

SCRIRILE ȚILEI.

— 2 [14] August.

Archiduci în partida populară. Partida populară țină Duminecă în Ettyek o adunare, în decursul căreia membrii partidei populare au trimis telegrame de felicitare archiducilor Iosif și Iosif August. Archiducii numai deoat au răspuns acestor felicitări prin fir telegrafic, adresând răspunsul președintelui partidei, contelui Géza Apponyi. Răspunsul telegrafic trimis de archiducele Iosif din Alosuth este următorul: „Primiți sincerile noastre espresiuni de mulțamită, pentru felicitările vóstre cordiale. Archiducele Iosif”. Telegrama archiducelui Iosif August e de următorul cuprins: „Contele Géza Apponyi, Ettyek. Vă rog a fi înaintea adunării populare din parte-mi întepretul mulțamirii mele celei mai adănci pentru salutarea și rugăciunea ei. Rog pe Dumnezeu să reverse cornul binecuvântării sale asupra poporului și să conducă toți pașii lui. Archiducele Iosif August”.

— o —

Pregătirile pentru serbările dela Porțile de fier, după cum anunță „Timpul”, se urmăză cu multă activitate. Se fac drumuri în toate părțile, se repară și se sporiesc casele. În momentul de față Orșova a devenit un oraș dintre cele mai cercețate, fiind că ți cu ți sosesc din toate părțile lumea călătorii, cari se interesăză de

grandioșă operă. Noul canal presintă chipul unui frumos edificiu, dinaintea căruia s'au luat schelele și care abia așteptă să i sosescă primii locuitori.

— o —

Regina Natalia a Serbiei are intenția să părăsescă Belgradul, în timpul călătoriei Regelui Alexandru în Muntenegru, și să vină pentru câteva săptămâni la Sinaia la sora sa, prinsoa Ghica.

— o —

De ale armatei. Majestatea Sa a numit pe locotenentele-mareșal Emil Probst, cav. de Ohstorff, comandant al 12 corp de armată din Ardeal. A fost transferat locotenentele-colonel Petru Peppa dela reg. de inf. 46 la reg. de inf. 68. Mai departe a fost transpus în pensiune la rugarea sa propriă locot. colonel Victor Cupșa, profesor la școala reală superioară, espriându-i-se mulțamită preanaltă pentru serviciile prestate. În fine a fost decorat cu „crucea de argint pentru merite” infanteristul Ștefan Todor dela reg. de inf. 37 pentru-că a mântuit, cu risicul vieții sale proprii, pe un copil dela mórte prin înecare.

— o —

Lueger în München. Conducătorul antisemitorilor din Austria a sosit în 11 c. la München, unde a fost primit la gară cu mari demonstrațiuni. În societatea lui se aflau deputatul Schneider și consilierii comunali vienezi Weitmann și Platter. Toți împreună merșeră la adunarea, aranjată de partidul reformator bavarez, unde Lueger țină o vorbire, în care accentuă lupta antisemitorilor contra jidano-liberalilor austriaci. După el vorbi Schneider despre „falsificarea istoriei și seducerea opiniunii publice de cătră Jidan”. La adunare au luat parte cam la 10,000 persoane.

— o —

Furtună grozavă. Ni-se sorie din comuna Băgău, că în 12 c. n. pe la orele 4 d. a. s'a descărcat în ținutul acela o furtună împreună cu grindină așa de mare, decât care mai teribilă nu pomenescă nici un bătrân din sat. Furtuna a început dela pólale munților apusenți, în direcția dela Vest spre Ost și a nimicit total recoltele comunelor: Aiudul de sus, Aiudul, Ciumbud, Păgida, Băgău, Lopadea magh., Hopărta și a altor comune. Viile sunt total nimicite, asemenea ocuzeruzele și otăvurile. Paguba se urăză la 35,000 fl. Omenii sunt desperați în urma nenorocirii, ce au suferit.

— o —

La cășetoria principelui moștenitor italian. Cum i-se anunță diarului „Dalmata” din Zara, în Montenegro nu se mai face nici un secret din apropiata vizită și logodnă a principelui moștenitor italian cu principesa Elena de Montenegro. La curtea din Cetinje se fac mari pregătiri și se asigură, că metropolitul din Cetinje și-a dat deja învoirea la trecerea principesei dela ortodoxism la catolicism.

Cel puțin, am să cred întot-déuna că vorbele pe care mi le-a spus el într'un moment ore-care, nu erau, subt o formă indirectă, decât destăinuirea incidentului neașteptat care-l hotărise să plece așa de pripit și așa repede metamorfosă a cercului său intim, cum ar fi ȓis el în stilul din romanele sale. Da, am să cred întot-déuna lucrul acesta, fiind-oă chipul acesta de a simți, era prea mult el!

El începă vorba tocmai cu pretinsul subiect al romanului meu, adică, o! ironie! tocmai cu subiectul real al interviewului meu!

— „M'am gândit mult la ce am vorbit amândoi ieri și la cartea dumitale, și mă tem că nu ți-am spus destul de lămurit gândul meu!... Când îți spuneam că pôte cine-va să iubescă și să fiă iubit la ori-ce vârstă, aș fi trebuit să adaog, că iubirea pôte să vie foarte târziu. Anume atunci când cine-va nu mai are dreptul să probeze, decât prin jertfă, ființei iubite cât de mult o iubesc... Aș voi, rugându-te să-i păstrezi numai pentru dumneata secretul acesta fiind-oă nu e al meu, să-ți dau

un document, cum se dăce ađi, care este el singur o întregă mică dramă și un desnodământ.”

Și fiind-oă i-am făgăduit că nu voi ț publică ceea ce am vorbit amândoi, el începă iar așa:

„Aveam un prietin, un camarad de vîrsta mea, care iubise la vîrsta de douăzeci de ani pe o fată. El era sêrac. Ea era bogată. Părinții îi despărțiră. Fata s'a măritat cu altul și a murit după foarte scurtă vreme... Prietinul meu însă a trăit... Ai să soii într'o ȓi, că este de-opotrivă adevărat când se dăce că omul se vindecă de ori și ce și că nu se mângăe de nimic.

Fusesem confidentul nebuliei și aventurilor lui. Iubi pe alte femei, inspiră alte iubiri. Gustă alte fericiri. Avu alte dureri. Și ou toate acestea, când eram singuri amândoi și când ajungeam să ne deschidem inima unul altuia, tot logodnica ideală din al douăzeciilea an al lui reapărea în tot ce spunea. De câte-ori i s'a întemplat să-mi spuie: „În totdeuna numai pe dânsa am căutat-o în toate celelalte femei și, fiind-oă

ele nu erau totdeuna ou totul ea, — dela dânsa n'am mai iubit adevărat pe nici una”.

— „Dăr ea? il iubise?” întrebai eu.

— „Nu credea, că ea il iubea, cel puțin ea nu-i spusese nici-odată că-l iubea...” răspunse el. — Acum, inchipue-ți pe prietinul meu ajuns la vîrsta în care sunt eu, său cam p'aci. Il vedți, căruțit, obosit de viață și foarte sigur că a cucerit în sfârșit liniștea cea mare, și întemplarea face, că odată ședînd în provincie la nisce rude, se întelnește piept în piept cu o copilă de douăzeci de ani, portretul, exactul, uimitorul portret al aceleia, pe care a voit el s'o ia de nevastă acum treizeci de ani. Soii dumneata, una din acele asemănări ciudate între colórea ochilor, timbrul vocii, asemănare la zîmbet și la ougetare, la gest și la cele mai fine nuanțe ale inimei... Sentimentele ciudate de cari am vedut pe prietinul meu atins ar trebui studiate nu în două frase vorbind, ci în pagini după pagini: iubirea lui tot într'o vreme presinte și retrospectivă pentru o ființă mórta într'o ființă viuă, felul acela de halucinație a sufletului, care nu soie unde se sfîrșesc

amintirile și visele, unde începe emoțiunea reală, cea învălmășire ȓilnică a tot ce este mai depărtat de lume, fantoma unei logodnice pierdute și a ce este mai plin de viață, mai fraged, mai naiv și spontan, o fată tinăză.

Fata asta se duce încolo, vine încóce, ride, cântă, te plimbă cu ea în intimitatea unei vieți de castel, și vedți o mórta lângă ea!...

Și acum, după cincispre-ȓeci zile de trai aproape nechibzuit în voia primejdióselor delicii ale acestei tulburări interioare, inchipue-ți pe prietinul meu întrând din întemplare, într'o diminșă, într'una din camerele mai puțin frecventate din castel: o galerie unde se găsea, între alte tablouri, un pastel pictat chiar după el când era de douăzeci și cincispre-ȓeci de ani. El s'apropie de portretul acesta. În cameră fusese făcut foc, așa că pe sticla, care apăra pastelul se pusese o brumă ușoră, și, pe sticla acosta, chiar pe brumă, cel care intrase vede desinată foarte distinct urma a două buze, cari se pusesseră acolo pe portretul lui în locul ochilor, două buze fine

Dela comună.

În ședința de Miercuri a reprezentanței comunale s'a săvârșit mai întâiu ceremonia predării decorațiunii crucii de aur cu coroană pentru merite, ce a fost conferită d-lui inginer al orașului *Christian Kertsch*, de către Majestatea Sa. Acest act solemn a fost presădit de d-l vice-span, Dr. *Jekel*, care în vorbirea sa a accentuat meritele, ce și-le-a câștigat pentru orașul nostru d-l inginer Kertsch, prin rodnicia sa activitate de un șir lung de ani; după aceasta vice-spanul i-a aninat crucea de piept. D-l Kertsch a mulțumit emoționat.

După acesta luă presiul primarului și veniră la rând interpellările. Profesorul *Vlaicu* întreabă: De ce în suburbiul Scheiș, și adevărat în Ciocroc și pe Căstă nu funcționează apeductul; și de ce câteva fântâni au fost încuiate? Întreabă, de ce d-l primar e aplicat a face ordin în privința acesta? — Primarul răspunde, că va da deslușirile de lipsă la acesta interpellăția pe baza actelor în ședința următoare.

Membrul I. *Barișiu* interpellază privitor la curățirea stradelor, la necurătenia și praful, ce se observă pe stradele orașului și la promenadă. — Primarul promite, că va ordona poliției de a supraveghia energic pe măturătorii stradelor în lucrarea lor.

Răspunsurile primarului se iau la cunoștință.

După acesta a urmat ordinea de zi. Bilanțul casei orfanilor a fost primit, asemenea s'a primit și preliminarul bugetului spitalului orașenesc. — Pentru construirea unui nou pod peste valea de pe livada poștei s'au înouviințat 2000 fl. cu adausul ca magistratul să reprezente un plan nou. — Juncțiunea cu țevile apeductului pe Strajă dela hydrantul dinaintea viliei Nica, până la hydrantul în Șirul cetățuiei asemenea s'a înouviințat conform propunerii comisiei permanente.

La punctul privitor la cedarea de teren înaintea Chiosoului pe promenada de jos fraților Rosner, Dr. C. Lurtz a făcut obiecțiuni, că arenda anuală de 50 fl. e prea mică, că contractul a fost defectuos formulat etc., arătând tot-odată, că publicul prin dreptul ce i se dă fraților Rosner este mult incomodat în locul cel mai căutat de pe promenadă. Primindu-se propunerea magistratului, Dr. Lurtz a anunțat recurs contra ei.

Pentru 110 fl. bani s'a dat îngrijirea orologiului dela sfat lui Arthur Müller.

Între celelalte puncte ale ordinii zilei mai amintim pe acela privitor la înouviințarea șeselor pentru repararea turnului casei sfatului în 1897. Magistratul propusese 1500 fl. pentru ridicarea unei schele și repararea coperișului turnului. După o viață discuțiune între Dr. Lurtz și primarul se primesc propunerea celui dintâiu de a se retrimite propunerea magistratului, ca să fie supusă unui nou și mai exact studiu.

Evenimentele din Turcia.

Se anunță din Atena „Agenției Havas“, că se atribue o mare însemnătate conferenței ce Regele Greciei a avut alaltăieri cu d. *Delianis*, președinte al consiliului și cu ministrul de resbel și afașurilor străine.

Se află din sorginte sigură, că Părta a respins reclamațiunile cretane, neacordând decât menținerea convențiunii dela Haleppa și o amnistie generală.

În districtul *Heraclion* domnesce o anarhie desăvârșită. Musulmanii au incendiat încă 4 sate și au ars câteva persoane.

O depeșă din Larissa adresată diarului „*Asty*“ anunță, că lângă Vodena în Macedonia a fost o luptă între 150 de insurgenți și 500 de nizami. După o luptă de câte-va ceasuri șeful Katarackia venind în ajutorul insurgenților, Turcii au fost puși pe fugă, după ce au pierdut 50 de morți.

Se anunță din Canea diarului „*Times*“, că adunarea revoluționară cretană a remis deputaților cari sunt în acest oraș, o scrisoare care dăce că e gata să aștepte rezultatul demersurilor puterilor în favoarea Cretei.

Se crede în general, că Grecia nu este decisă să secondeze mai mult silințele Porții în Creta, deoarece sentimentele populare sunt foarte excitare în urma ultimelor măceluri, ale căror amănunte oribile umplu colónele diarelor.

„*Agentia Stefani*“ află din Canea, că jăfuirea provinciei orientale continuă; până acum s'au incendiat cinc șapte și mănăstiri și măsurile militare adoptate sunt nesuficiente.

Stipendii dela Asociațiune.

Dela „*Asociațiunea Transilvană* pentru literatura română și cultura poporului român“ cu începutul anului școlar 1896/7 sunt de conferit următoarele stipendii:

I. Un stipendiu de 100 fl. din fondul general al Asociațiunii pentru un tiner român din Munții-apuseni, ca să poată urma cursul la *vre-e școlă de sculptură în lemn* sau peștră din patriă;

II. Un stipendiu de 40. fl. din fundațiunea Dr. Ioan Moga și soția Anna n. Bologa“ pentru *eleve, cari frecventează vre-o școlă de fete* cu caracter național românesc respective confesional românesc, în prima linie școlă civilă de fete a Asociațiunii și școlă elementară a Reuniunii femeilor române din Sibiu;“

III. Un stipendiu de 60 fl. din fundațiunea „*Marinovic*“ pentru *studenți români de gimnasiu ori școlă reală* de aceeași categorie.

Cererile pentru aceste stipendii au să se înainteze la comitetul Asociațiunii transilvane din Sibiu (strada Morii 8.) până la 31 August a. c. stil nou, provădute cu următoarele documente:

Ad. I. a., atestat de botez; b., atestat școlar, din care să se vadă, că petentul

a terminat cu succes două clase la vr'o școlă medie ori civilă, sau apoi șese clase la școlă elementare populare, ca să poată fi primit la vr'o școlă de sculptură cu începutul anului școlar 1896/7; c., atestat, de că a cercetat în anul școl. trecut o asemenea școlă; d., document despre învoirea părinților sau tutorului, prin care se obligă a permite tinerului ca să încheie în regulă cursul învățământului de 4 ani; e., alte eventuale documente recomandătoare.

Ad. II. și III. a., atestat de botez; b., testimoniu școlar de pe semestrul din urmă al anului școl. 1895/6; c., atestat de paupertate, eventual de orfan, de că petentul este orfan.

Ad. II. special: Concurențele, cari vor documenta, că sunt descendentă din familia fericitului fondator Dr. Ioan Moga sau a soției sale Anna n. Bologa, sau înrudite, vor fi preferite *ceteris paribus* la conferirea stipendiului.

Cererile intrate după termen nu se vor considera.

Sibiul din ședința comitetului Asociațiunii transilvane, ținută în 13 August 1896.

Soluțiune.

Dr. V. Bologa
secr. II.

Candia.

Etă cum descrie raportorul special al diarului „*Neue Freie Presse*“ acest oraș din Creta și împrejurimea sa, cari au fost teatrul atâtor măceluri între Creștini și Musulmani:

Candia (grecesce Herakleion s'au Megalocastro) este înconjurat de fortificațiuni venețiene; de departe se vede catedrala grecescă și mai departe lucesc virfurile minaretelor.

Corăbii mâdate de Negrii, Arabi și Creteni, îmbrăcați cu sarici albe, cu cisme de piele de capră, cu fesul pe cap, arătau orientul turoesc.

Erau și corăbii turoesce cu semiluna, pe bordul cărora se aflau ofițeri și soldați, cari se duceau la Retymno și Canea. În fund se vedea munții Madare, „munții albi“ ai Sphadiotilor, și în mijlocul acestui basin lucesc Candia pe luciul mării, și ca o continuare a orașului se ridică Haleppa, cartierul de vile între maslini și vițe de vie.

Se vede casa lui Abdulah-Pașa, fostul guvernator general și până alaltăieri comandant militar cu rangul de mușir.

Când intrarăm înăuntru, sorele toamai apunea. Marea era aurie, er còstele munților ca formate din ametist transparent. În port staționau corăbiile de război străine cu tunari fulgerătoare; întrușătoare franceze, engleze, austriace, rusești, germane și italiene. De pe borduri se audeau fluierături pătrunzătoare și sunet de tobe.

Un edificiu înalt, care se ridică la

intrarea portului, este conaoul, locuința guvernatorului general. În fața conaoului se află un port și o casarmă, unde stătea peste și Abdulah-Pașa. Pe cheul portului se află o mulțime de omeni, liniștiți, unii fumează și beau cafea împrejurul moscheii portului. Se pare că e un tablou al păcii și al iubirii frățesce. Dér când vii mai aproape, vești îndată o linisce sinistră. Este ceva înfricoșător în aer. Vorbesc încet și se privesc țintă în ochi; când se mișcă, pare că au plumb în picioare... Și ce fel de omeni sunt aceștia?

Ceva mai oriental, mai pitoresc nici nu pòte să existe. Este o orgie de colorii, un basm de strețe pompe și de costume ciudate și figuri marțiale. Costumul național cretan constă din o cămașă albăstră, șalvari largi, o eșarpă roșie ca briu, cisme galbene din piele de capră, un fes ascuțit întors pe ceafă — o cârpă aruncată peste umeri, completează costumul. Acest costum îl poartă și cretenii creștini și musulmani, și Arabii și Negrii; nu lipsește nici o nuanță a colórei pelii dela cel mai curat alb și până la cel mai lucitor negru.

Și între acești omeni se ved tineri creteni îmbrăcați europenesce — advocați și doctori, cari au studiat la Atena — și deputați serioși creștini cu bărbi venerabile, cari numără cu religiozitate bóbele dela mătâni — nici o femeie; ici colo câte o femeie de Negru, îmbrăcată în strețe.

Stradele sunt strimte și murdare, casele înalte cu geamuri de zăbrele, la colțul stradelor fântâni maure cu inscripții turoesce. La porțile orașului se află posturi duple, er pe strade circula patrula de Asiați în uniforme murdare. Cretenii spun, că acești soldați barbari se amestecă cu Creștinii, pentru ca apoi să se ia la bătaie cu denșii.

Porța Kalé Kaprisé, care dă în șoseaua spre Haleppa, e cu deosebire tare păzită. Aici a fost uois în 24 Mai cavasul consulatului rusesce, din care causă s'au făcut masacre, cari au durat trei zile.

SCRIRI ULTIME.

Atena, 13 August. Ambasadorii puterilor astăzi din nou au interpellat guvernul grecesc pentru trimiterea de munițiune în Creta. Guvernul grecesc răspunde, că a făcut totul, ca să poată satisface sfaturile puterilor, dér agitația populațiunii este atât de mare, în urma evenimentelor de pe insula Creta, încât guvernul nu mai e în stare să facă nimic mai mult.

Londra, 13 August. „*Daily Chronicle*“ află că Englitera și Rusia au ajuns la o înțelegere, sau că sunt aproape de a se înțelege asupra modului de a procedea pentru a libera Armenia precum și Creta de opresiunea turoescă. Armata rusescă se va însărcina să pacifice Armenia, pe când flota britanică își va lua aceeași sarcină în Creta.

Roma, 13 August. Diarul „*Tempo*“ anunță, că regele George al Greciei ar fi hotărât să abdică dela tron din cauza turburărilor din Orient și a ținutei marilor puteri față cu Grecia.

DIVERSE.

Călduri infernale. Se anunță din New-York, că acolo au ajuns căldurile la așa un grad teribil, încât în 11 c. au murit de căldură 48 de persoane și sute de omeni au leșinat. În Chicago au murit în 10 c. 25 omeni și în 11 c., 31. Mai departe se depeșeză, că cadavrele cailor periti pe strade periclitază salubritatea publică.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

și delicate a căror vedere îl făcură să i-se bată inima. El ieșe din galerie și întreabă pe un servitor. De dimineță și până atunci nu intrase acolo nimeni altcineva decât fata de care se ocupa el.

— Și atunci?... întreabai eu vădându-l că se oprește.

— Atunci prietinel meu intră iar în galerie și se duse să se mai uite la acea urmă frumoasă, a celei mai nevinovate, a celei mai pasionate desmierdări. În apropiere era o oglindă, în care el se putea vedea și putea să-și compare obrazul lui de aji cu obrazul lui de altă-dată, ce fusese și ce era. Ce s'a petrecut într'ensul în minutul acela, el n'a spus niciodată... Să fi avut cumva impresia că era prea vinovat, că inspira o pasiune a unei fete tinere, pe care nu putea să o iee de nevastă? Priceput'a el cumva, că în omul bătrân și celebru fata iubea pe tencăru de odinioară? Iși aduse el ore cumva aminte cu prea mult drag de cealaltă, de aceea care nu-i dăduse niciodată sărutarea aceea când putea el să i-o dea înapoi?... Sciu numai că el a plecat

chiar în dimineța zilei aceea pentru ca să nu mai vadă pe fata pe care nu o mai putea iubi cu tinerețea, cu candoarea, cu sufletul celor două-șeci de ani ai lui, — cum o iubise pe cealaltă....“

IV.

Câte-va ceasuri după convorbirea aceasta, eram în redacția diarului „*Bulevardul*.“ Mă pusei pe un scaun în cabinetul lui nenea Pascal care 'mi dăcea:

— Ai și venit? ai interviewat pe Petre Fauchery?

— Nici n'a voit să mă primescă, răspunsei cu sfruntare.

Ce'ți spusese eu! rînji directorul ridicând din umeri. Avem să'l pișcăm îndată ce va da la lumină o scriere....

Și zise iar uitându-se la mine: „Soii d-ta, micul meu Labarthe, că nu vei pute face nimic în presă câtă vreme vei avea înfricoșarea asta de copil?“

N'avusei ce să răspund patronului. Ce ar fi dis el de că ar fi scuit că aveam în busunar interviewul cu Fauchery, și în

cap o anecdotă din care puteam să fac cea mai frumoasă cronică? Și Pascal n'a avut nici interviewul nici cronică. După aceea am înaintat în presa acesta în care trebuia să cad. 'Mi-am pierdut aerul copilăros și aji câștig oele cincideci de mii de franci pe an. Ei bine! nu este articol care să'mi fi făcut publicându'l plăcerea pe care am avut'o ascundând în cutia biroului meu, pentru a' nu le mai scote niciodată d'acolo, foițele de hârtie pe cari scrisesem visita mea la Nemours! Mă gândesc de multe ori că nu am slujit Literile așa cum voiam, de vreme ce am muncit așa de mult și n'am scris nici o carte. Și cu toate acestea, când imi aduc aminte respectul pentru talent care m'a reținut să nu fac o indiscrețiune față de un Maestru iubit, imi dăc „Dacă nu ai slujit Literile, nici nu le ai trădat.“ Și iată pentru ce aji când Fauchery nu mai trăesece, am crezut că pot povesti ancheta pe care am făcut'o pentru întâia oară. Nu am scris alt ceva de care să fiă mai mândru. („Cosmopolis“)

Cursul la bursa din Viena.

Din 13 August 1896.

Table of stock market prices in Vienna, listing various securities and their values.

Table of exchange rates for London, Paris, and Italian notes.

Cursul pietei Braşov.

Din 14 August 1896.

Table of market prices in Braşov for various goods and currencies.

Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potu cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

Sz. 5456—1895. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Raţiu János végrehajthatónak Cocan Avisalom végrehajthatást szenvedő elleni 130 frt. tőke-követelés és járulékaí iránti végrehajthatási ügyében a fogarasi kir. járásbíróság területén lévő f.-szombattfalvi község határán fekvő a 211 sz. tljkvben A + 2—22 és 24—55 rsz. alatti ingatlanokra 299 frt., az 581. sz. tljkvben A + 1—5 rendsz. alatti ingatlanokra 35 frt., a 748 sz. tljkvben A + 1. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 105 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi Augustus hó 29-ik napján d. e. 9 órakor a Felső-Szombattfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át

vagyis 43 frt. 9 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1896 évi Martius hó 24-én.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Mészáros, kir. albiró.

Sz. 42—96. tlkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Catiavei Moise végrehajthatónak Mania Nicolae Man Serban és társai végrehajthatást szenvedő elleni 150 frt. tőke-követelés és járulékaí iránti végrehajthatási ügyében a fogarasi kir. járásbíróság területén lévő Lissza község határán fekvő a 261. számú tljkvben A + 1—4, 6—22, 24—29. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 448 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. év Augustus hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Lissza község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is fognak eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1896. évi Aprilis hó 20-ik napján.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Mészáros, kir. albiró.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1896.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Ghirish-Turda, etc.), train types, and departure/arrival times.

Notă: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadraţi cu linii mai negre însemnăză orele de nopte.